

Tak po Sole tedy i špitál?

Když před dvaceti roky Město Sušice (s velkým „M“, aby se právnická osoba odlišila od sídelního útvaru s malým „m“) přebíralo nemocnici, aby ji zachránilo před zrušením, k čemuž se chystalo vedení okresního úřadu i ministerstvo zdravotnictví, nedělalo to s očekáváním zisků z jejího provozu, ale z pocitu odpovědnosti nejen za město Sušici (zde s malým „m“), ale za celý region. Nemocnice měla jako obecně prospěšná společnost (s výslovným důrazem na „**obecně prospěšná**“) sloužit jako „nemocnice první linie“ pro celou spádovou oblast Šumavy, která je sice osídlena velmi řídko, ale během turistické sezóny počet potenciálních klientů nemocnice několikanásobně vzrůstá.

Město si bylo jasně vědomo toho, že tím na sebe přebírá závazek věnovat veškerou potřebnou péči a pozornost dalšímu vývoji a rozvoji nemocnice. To sestávalo z dohledu jednak na ekonomiku provozu, jednak na kvalitu a rozsah zdravotnických služeb, jež nemocnice měla nadále poskytovat. Bylo nahrazeno ekonomické vedení nemocnice, stabilizováno odborné zabezpečení služeb a připravena rekonstrukce areálu nemocnice, aby odpovídal změněným společenským podmínkám i novým potřebám pro poskytování kvalitní péče. V následujících letech byla rekonstrukce také provedena.

Aby si Město zajistilo nezbytnou informovanost o stavu nemocnice a neztratilo případný vliv na dění v ní, mělo své zástupce ve správní i dozorčí radě nemocnice. Úkolem těchto zástupců bylo sledovat vývoj a předávat informace zastupitelstvu. V případě potřeby tak Město mělo možnost do nepříznivého vývoje zasáhnout a jej zvrátit.

Současné vedení nemocnice přišlo s návrhem, jehož podstatou je nahrazení „plnohodnotné“ (akutní lůžkové) chirurgie tzv. jednodenní chirurgií. Jedná se o v podstatě nezvratný krok zdůvodňovaný tím, že současný provozovatel nemocnice, skupina Nemos Group, dotuje její provoz každoročně 30 milióny korun. (Je nutno podotknout, že v době, kdy Nemos nemocnici přebírala, se ztráta pohybovala řádově na 5% v současnosti uváděné ztráty.) Jednodenní chirurgie má oproti té „plnohodnotné“ tu výhodu, že vyžaduje méně personálu, tedy lze ušetřit na mzdových nákladech. Nevýhodou na druhou stranu je nejen omezení rozsahu služeb, ale i skutečnost, že „plnohodnotnou“ chirurgii NELZE PROVOZOVAT souběžně s chirurgií jednodenní, protože pro ni není dostatek personálu, a že „nepovedené“ zákroky jednodenní chirurgie jsou napravovány vesměs v nemocnici lůžkové, vícedenní; za nevýhodu lze považovat i omezení množství potenciálních klientů, protože prostě ne vše lze jednodenní chirurgií řešit, a tedy jednodenní chirurgie současné množství potenciálních klientů ještě zredukuje. A protože příjmy od zdravotních pojišťoven z jednodenní chirurgie se uvádějí v průměru jako zhruba dvoutřetinové oproti příjmům z chirurgie „plnohodnotné“, bude příjmový propad možná větší než jen poloviční. A to ještě musí být všechny výkony u pojišťoven nasmlouvány. (A jsou?)

Zdá se, že právě to je cílem, protože pak může nastoupit argument „kvůli ekonomice musíme jednodenní chirurgii zrušit“, což bude znamenat úplnou likvidaci jednoho ze zásadních oborů nemocnice. Pak už nic nebude bránit rychlé redukci poskytovaných služeb na pouze ty, které budou ekonomicky nejvýhodnější, aby současné ztráty provozovatele byly co nejdříve sanovány a mohlo se „jen inkasovat“, jak uvádí článek v MF Dnes z 22. března 2017 o sušické nemocnici „Nemocnice stála miliony ročně, dnes jen inkasujeme“.

Na zasedání zastupitelstva 19. dubna 2017 byl představen projekt jednodenní chirurgie a bezpochyby se očekávalo jeho schválení. Během více než tříhodinové debaty se však ukázalo, že znalost současné situace a celé problematiky vůbec není na takové úrovni, aby zastupitelstvo mohlo rozhodnout zodpovědně. Proto, očekávání navzdory, zastupitelstvo jednohlasně (ale nikoli jednomyslně, jak je z průběhu diskuse na zastupitelstvu zřejmé) zavedení jednodenní chirurgie zamítlo a (snad i) zadalo úkol najít možnosti, jak současný rozsah služeb poskytovaných nemocnicí zachovat.

Situace v sušické nemocnici je tristní, ekonomicky a zejména i personálně, a rozhodně to není výsledkem posledního roku nebo dvou, i když právě v nich se zřejmě situace vyhroutil, ale je to projevem celkového „zájmu“, který vedení Města nemocnici v uplynulých čtyřletkách věnovalo. Pokud sušická nemocnice nemá být zlikvidována, je bezpodmínečně nutné, aby vedení Města zcela změnilo svůj přístup k nemocnici a začalo jí věnovat to, co je třeba. Jinak skutečně po Sole i špitál...

25. dubna 2017

Vladimír Říha